

Posudek bakalářské práce Jenifer Kotáskové Život na dvorech a v rezidencích renesančních vládců a velmožů v dobových zpracováních

Jenifer Kotásková ve své práci sleduje každodenní život na dvorech a v rezidencích z doby české renesance. Vybrala si dva poslední představitele rodu Rožmberků - Viléma a Petra Voka – a Adama mladšího z rodu Valdštejnů. Jejich obraz rekonstruuje na základě pramenů žánrově odlišných – kronikářsky pojatých Životech posledních Rožmberků z pera Václava Březana a z deníkových záznamů Adama mladšího z Valdštejna. Jde tudíž o dvojí pohled na tři sledované velmože, objektivizující historický záznam a hodnocení a subjektivní přístup autora deníku. Tohoto rozdílu si byla autorka vědoma a vyjádřila ho jak v teoretickém srovnání deníku a kroniky, tak i textovým srovnáním let, která s shodují ve vyprávění Březanově a v Deníku Adama z Valdštejna.

Kolegyně Kotásková dodržuje ve své práci metodicky vhodně zvolený postup. Představuje nejprve sledované postavy a charakterizuje je v kontextu rodového i zemského postavení. Opírá se o odbornou literaturu, již uvádí v bibliografickém seznamu. Dále pak přibližuje osobnost rožmberského knihovníka a archiváře Václava Březana. K osvětlení kronikářského a deníkového způsobu v zobrazení let 1602- 1612 přispívá 4. kapitola autorčiny práce.

Jádro práce tvoří obraz každodennosti renesančních velmožů. V úvodních kapitolách si autorka klade otázku, jaké byly možnosti renesančních šlechticů v životních perspektivách. Podle Ecova rozlišení bylo možné zvolit cestu dvořana, anebo vojáka. Bakalaureantka velmi výstižně vzhledem k sledovaným postavám poznamenává specifický rys českého stavovství. Bylo by samozřejmě možné připomenout i polské stavovství spolu s Paměťmi Jana Chryzostoma Paska. Autorce se podařilo zdařile zachytit na základě Březanových Životů osobité portréty největších českých renesančních velmožů, kteří nebyli dvořany v pravém slova smyslu, třebaže starší z nich Vilém z Rožmberka nedokázal překročit svůj stín věrného poddaného Habnsburků. Stavovství Petra Voka mělo ve srovnání s ostatní českou šlechtou ráz pozitivní spoluzodpovědnosti za mírové uspořádání království. Autorka to vystihla srovnáním záznamů Březanových a Valdštejnových. Zatímco Valdštejn popisuje postup pasovských a postup osob vyslaných proti nim, Březan podrobně líčí válečné události i rozhodný obrat v získání peněz na vyplacení pasovské armády díky nezištnému daru rožmberského pokladu Petrem Vokem.

J. Kotásková prokázala ve své práci schopnost samostatné práce s prameny a odbornou literaturou a zdařile postihla obraz posledních Rožmberků i Adama z Valdštejna v dobových literárních dílech. Splňuje tudíž požadavky kladené na bakalářské práce. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze 21. srpna 2014

Doc. PhDr. Jiří Hošna, CSc.